

NANΣY XATZH

Φύλακες Άγγελου

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΠΡΩΤΗ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΟ
ΚΟΛΕΓΙΟ ΑΦΘΟΝΙΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΖΗΤΗ

ISBN 978-960-456-078-3

© Copyright: Νάνου Χατζή, Εκδόσεις Ζήτη, Νοέμβριος 2007, Θεσσαλονίκη

Σχεδίαση εξωφύλλου και εικόνων: Ζωή Φράγκου

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του ελληνικού νόμου (Ν.2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

*Φωτοστοιχειοθεσία
Εκτύπωση*

Π. ΖΗΤΗ & Σια ΟΕ

18ο χλμ Θεσ/νίκης-Περαιάς
Τ.Θ. 4171 • Περαιά Θεσσαλονίκης • Τ.Κ. 570 19
Τηλ.: 2392.072.222 - Fax: 2392.072.229
e-mail: info@ziti.gr

Βιβλιοπωλείο

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΖΗΤΗ

Αρμενοπούλου 27 • 546 35 Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310.203.720, Fax 2310.211.305
e-mail: sales@ziti.gr

www.ziti.gr

Περιεχόμενα

Κεφάλαιο 1:	Το Μπλε Σύννεφο	7
Κεφάλαιο 2:	Η πρώτη αποστολή	13
Κεφάλαιο 3:	«Largimentum»	19
Κεφάλαιο 4:	Οι Συμμαθητές	25
Κεφάλαιο 5:	Η Κυρία Αλμπερτίνι	31
Κεφάλαιο 6:	Η Αποστολή	39
Κεφάλαιο 7:	Το Βιβλίο	47
Κεφάλαιο 8:	Οι Σημειώσεις του Φλάβιου	53
Κεφάλαιο 9:	Ο Χάρτης του Θησαυρού	59
Κεφάλαιο 10:	Ο Βράχος του Οκταβιανού	67
Κεφάλαιο 11:	Το Μυστικό του Έκτορα	73
Κεφάλαιο 12:	Η Σπηλιά του Βράχου	81
Κεφάλαιο 13:	Ο Θησαυρός της Κλεοπάτρας	87
Κεφάλαιο 14:	Το Σχέδιο	93
Κεφάλαιο 15:	Επιχείρηση «Διάσωση»	99
Κεφάλαιο 16:	Ο Μυστηριώδης Φίλος	105
Κεφάλαιο 17:	Η Τύχη του Θησαυρού	111
Κεφάλαιο 18:	Επιστροφή στο “Μπλε Σύννεφο”	119
Κεφάλαιο 19:	Το Τέλος είναι η Αρχή	125

Ναντίμ

Μάσα

Εοτημάν

Φίλιππος

Σάρα

Κεφάλαιο 1

Το Μπλε Σύννεφο

Πού βρίσκομαι;». «Τι έχει συμβεί;».

Ο Φίλιππος κοίταξε σαστισμένος γύρω του. Παντού διέκρινε παιδιά να γεμίζουν το χώρο με τα χαμόγελά τους. Μπροστά διάβασε την ταμπέλα «Κήπος Παντοτινής Αγάπης». Τότε άρχισε να θυμάται τι είχε συμβεί. Το τελευταίο πράγμα που θυμόταν ήταν τα γενέθλιά του και το πάρτι που είχε ετοιμάσει η μαμά του. Όμως, ο κόσμος που έβλεπε μπροστά του ήταν κάτι τελείως διαφορετικό. Ένωθε πως περπατά πάνω σε καπνό. Δεν υπήρχε έδαφος. Παντού αντίκριζε χρώματα και μια απαλή μουσική χάιδευε τα αυτιά του.

«Δεν μπορεί να είναι αληθινό», σκέφτηκε.

Ξαφνικά ένωσε ένα χέρι να τον ακουμπά στον ώμο.

– Εσύ πρέπει να είσαι ο Φίλιππος! Είμαι ο Ρένι και είμαι υπεύθυνος για τους καινούργιους. Καλωσόρισες στο Μπλε Σύννεφο!

– Γιατί ήρθα εδώ; ρώτησε ο Φίλιππος.

– Εδώ θα εκπαιδευτείς, για να γίνεις Φύλακας Άγγελος.

– Όστε είναι αλήθεια; Υπάρχουν Φύλακες Άγγελοι, όπως μου έλεγε η γιαγιά μου η Βιολέττα;

– Όλοι εδώ βοηθάμε τους ανθρώπους κάτω στη γη. Εμείς εδώ, στο Μπλε Σύννεφο, βοηθάμε τα παιδιά. Για αυτό το λόγο είσαι εδώ και πιστεύω ότι θα τα καταφέρεις μια χαρά.

«Μάλλον θα ονειρεύομαι», σκέφτηκε ο Φίλιππος.

Πάντοτε η γιαγιά του στο τέλος των παραμυθιών της, του μιλούσε για τον παππού του, τον Φίλιππο. Ο παππούς του είχε πεθάνει, πριν ο μικρός Φίλιππος γεννηθεί. Η γιαγιά του, όμως, έλεγε πως ήταν πάντοτε μαζί του σαν φύλακας άγγελός του. Όσο και αν ο Φίλιππος αγαπούσε τον παππού του, πολλές φορές, και ιδίως τώρα που είχε μεγαλώσει, δυσπιστούσε, όταν άκουγε τη γιαγιά του να λέει το ίδιο στα μικρότερα αδέρφια του.

Ο Ρένι διέκοψε τη σκέψη του και του απάντησε:

– Όχι, δεν ονειρεύεσαι. Από σήμερα θα είσαι υποψήφιος Φύλακας Άγγελος. Ακολούθησέ με στον Κήπο της Γνώσης και θα καταλάβεις τι συμβαίνει.

Άρχισαν να προχωρούν σε έναν κήπο με κάθε λογής λουλούδια, που ανέδυαν μυρωδιά μοναδική. Μαγεμένος

από το πρωτόγνωρο θέαμα ο Φίλιππος δεν ρώτησε τίποτα το Ρένι, παρόλο που είχε αμέτρητες απορίες.

Το δρομάκι κατέληγε σε μια τεράστια περιοχή. Εκεί, παιδιά από όλα τα μέρη της γης μπαινόβγαιναν στα κτίρια συζητώντας μεταξύ τους.

– Λοιπόν, Φίλιππε, πάμε να γραφτείς στη Σχολή της Γνώσης. Στο βάθος του διαδρόμου είναι τα γραφεία των υπευθύνων της σχολής και στον πάνω όροφο τα γραφεία των αρχηγών των αποστολών. Δεξιά σου είναι οι αίθουσες διαλέξεων και αριστερά σου οι αίθουσες μαθημάτων.

Το κτίριο ήταν τεράστιο. Παιδιά γέμιζαν κάθε γωνιά του. Οι τοίχοι ήταν γεμάτοι από φωτογραφίες χαμογελαστών παιδιών. Οι φωτογραφίες ήταν τόσο πολλές που σε μερικά σημεία δεν μπορούσες να διακρίνεις τον τοίχο.

«Ποια να ήταν άραγε όλα αυτά τα παιδιά;», σκέφτηκε ο Φίλιππος, ενώ ο Ρένι συνέχισε να του μιλάει.

– Το κτίριο δίπλα είναι η βιβλιοθήκη. Ετοιμάσου, φίλε μου, για πολλή δουλειά.

Ο Ρένι μπήκε στο γραφείο και βγήκε μετά από λίγο χαμογελαστός.

– Όλα εντάξει. Μπορείς να ξεκινήσεις αμέσως. Σου εύχομαι καλή επιτυχία. Ξεκινάς στην αίθουσα διαλέξεων 8945. Θα τα ξαναπούμε.....

Ο Ρένι οδήγησε τον Φίλιππο στην αίθουσα 8945 και έφυγε. Ο Φίλιππος μπήκε μέσα και κάθισε σε ένα θρανίο.

– Γεια σου, είμαι η Σούκο. Μήπως γνωρίζεις τι αποστολές είναι αυτές; τον ρώτησε μια κοπέλα που καθόταν πίσω του.

– Μπα, και αυτός καινούργιος φαίνεται, είτε ένας άλλος.

– Είμαι ο Εστεμπάν και είμαι από την Ισπανία. Δίπλα μου κάθεται ο Γιόζεφ από τη Γερμανία και μπροστά σου η Μάσα από τη Ρωσία.

Τότε, αμέσως, όλα τα παιδιά άρχισαν να συστήνονται μεταξύ τους και το ίδιο και ο Φίλιππος. Ξαφνικά μπήκε στην αίθουσα ένας ψηλός κύριος με λευκά μαλλιά και μακριά γένια. Όλοι σταμάτησαν. Ο κύριος χαμογέλασε και είπε:

– Αγαπητά μου παιδιά, η Σχολή της Γνώσης σας καλωσορίζει. Είστε εδώ, για να προσφέρετε αγάπη σε όποιον τη χρειάζεται. Στόχος σας είναι να καταφέρετε να γίνετε Φύλακες Άγγελου. Καταλαβαίνετε, όμως, πως αυτό είναι σπουδαία ευθύνη και για αυτό θα λάβετε όλες τις γνώσεις που χρειάζεστε. Η διδασκαλία περιλαμβάνει πέντε στάδια. Μετά το τέλος κάθε σταδίου λαμβάνετε μέρος σε μια ομαδική αποστολή, αν τα καταφέρετε περνάτε στο επόμενο στάδιο. Θα χωριστείτε σε ομάδες μετά το τέλος του πρώτου σταδίου. Μέχρι τότε μελέτη και καλή καρδιά, παιδιά μου. Ξεκινάτε από αύριο τις παρακολούθησεις μαθημάτων. Μπορείτε τώρα να πάτε στον Κήπο της Χαράς για παιχνίδι. Τα λέμε αύριο.

Όταν έκλεισε η πόρτα, επικράτησε μεγάλο σούσουρο. Ο Ναντίμ από την Τουρκία φώναξε:

– Κάπου πήρε το μάτι μου τον Κήπο της Χαράς. Πάμε..

Όλοι βγήκαν από την αίθουσα και ξεχύθηκαν για παιχνίδι. Ο κήπος της Χαράς, ήταν ένας χώρος απέναντι από τον κήπο της Γνώσης, γεμάτος παιχνίδια και χιλιάδες παιδιά που έπαιζαν ξέγνοιαστα.

«Αν ήταν εδώ τα αδέρφια μου, θα ξετρελαινόντουσαν», σκέφτηκε ο Φίλιππος και έτρεξε για παιχνίδι.

Αύριο θα ξεκινούσε η εκπαίδευση για το πρώτο στάδιο, αλλά το παιχνίδι απορρόφησε τα παιδιά και τα γέλια τους έγιναν ένα με το χαμόγελο των άλλων παιδιών.

